

her er sat „Kammerkassen“ istedetfor „som andre Kommuneafgifter“; det er en tydeligere Udtrykksmaade. At man paa samme Tid, som man ophæver de nu bestaaende Brandfonds og lader disses Indtægter gaa til Kammerkassen, forpligter Kammerkassen til at udrede de Understøttelser og Belønninger til Brandvæsenets Medlemmer, som omhandles i § 4, er ganske konsekvent; jeg finder dette ganske i sin Orden og anser det for en tidsvarende Forandring, at Brandfondens Indtægter og Udgifter besørages af Kammerkassen. Ligesaa tidsvarende finder jeg Brandrettens Aflysning af Brandkommissioner. — Der er et Punkt i Lovforslaget, hvorved jeg har næret nogen Tvivl; det er dette, at Brandkommissionen kun skal bestaa af eet Medlem foruden Brandinspektøren og Byfogden, naar Kjøbstaden har under 5000 Indbyggere; i dette Tilfælde vil Brandkommissionen kun komme til at bestaa af 3 Medlemmer, medens den ellers vil faae 5 Medlemmer. Det kan nok være, at dette er et temmelig lille Koncilium til at afgjøre alle de Spørgsmaal, som kunne blive forelagte en Brandkommission, men paa den anden Side lægger jeg ikke videre Vægt derpaa. Dersom man kan gaa med til, saaledes som det er foreslaaet i Lovforslaget, som det er kommet til os fra Landsthinget, at Brandinspektøren ogsaa skal udnævnes af Byraadet, saa skal jeg ikke fastholde nogen Forandring i den Henseende, da jeg anser det for ønskeligt, at Loven undergaaar saa faa Forandringer som muligt, for at Lovforslaget kan blive ophøiet til Lov. Naar man endvidere vil give Byraadet større Myndighed med Hensyn til Udnævnelsen af en anden Slags Bestillingsmænd i Kommunen, som ikke er saa ganske uvigtig, nemlig Skorstensfejerne, da maa jeg ogsaa billige dette, thi det er ganske vist, at den Ordning, som nu finder Sted, nemlig at de udnævnes af Dyrigheden, ikke er tidsvarende og rigtig. I de fleste Tilfælde hente Skorstensfejerne deres faste Løn fra Kammerkassen, og det kunde vel være fuldkommen billigt, om deres Udnævnelse og Afstedgørelse udelukkende blev lagt i Byraadets Haand; ogsaa i den Henseende vil jeg anse Lovforslaget for en Forbedring af det nu Bestaaende. — Ved de almindelige Bestemmelser, som findes i Lovforslaget, angaaende Forsigtighedsregler mod Udsvaade ved Bygningers Opsættelse osv., skal jeg ikke opholde mig, da de i Sammenligning med de gjældende Bygningslove ere saa udprøvede, at der i den Henseende ikke er Noget tilbage at ønske. Der er et enkelt Punkt i § 27, som jeg maa anse for en Forbedring, det nemlig, at Brandkassen skal erstattes Brandfunds paa Marker og Haver. Man har omkring i Byerne haft mange Tilfælde, hvor Haver — undertiden Fattigfolks Haver — ere blevne slemme medtagne, uden at Kommunekassen paa det ene eller det andet Sted skaffede nogenformelt Erstatning. Hvad enten det er fattige eller mere bemidlede Folk, det hændes, fore-

kommer det mig billigt, at denne Skade erstattes, og at der — som slet i Loven — bestemt siges, hvor Erstatningen kan faas, nemlig af Brandkassen. — De andre Bestemmelser skal jeg ikke dvæle ved, da jeg — som sagt — ikke kan ønske nogen Forandring i dem. Jeg skal derfor slutte, som jeg begyndte, med at sige, at det er saa foralbede Bestemmelser, hvorpaa Brandvæsenets Ordning nu hviler, at det virkelig vilde være en væsentlig Forbedring for Brandvæsenet i Kjøbstæderne, om dette Forslag blev til Lov, og jeg vil derfor anbefale det til Thingets Velvilje.

Th. Nielsen: Jeg skal ikke komme ind paa de mange enkelte Forandringer, som i det andet Thing ere foretagne i det oprindelige Lovforslag, thi de ere mange, saavidt jeg veed, nogle og tredive, hvad man kan læse sig til i den af Landsthinget afgivne Betænkning, og man har været saa heldig at faae dem alle vedtagne med Undtagelse af, hvad der var stillet af et lille Mindretal. Grundprincippet for det Lovforslag, som vi behandle, er, saavidt jeg har set, overensstemmende med, hvad i alt Fald et stort Flertal af Byraadene har fundet hensigtsmæssigt. Jeg har vel set, at der har været et Mindretal, jeg tror 15 af 68, som ikke har været tilfreds med Grundprincippet i Lovforslaget, nemlig at det skal være en Kommunesag under Statens Tilfyn, og at derimod Assuranceelskaberne ikke skulle have Noget hverken med Slutningen eller Tilveiebringelsen af Slutningsapparater eller med Bestyrelsen af Brandvæsenet at gjøre. I det andet Thing saae det i det Hele i Begyndelsen ud til, at Meningerne i saa Henseende vare meget delte, og især blev det fra een Side stærkt fremhævet, at det Hele burde overgaa til Assuranceelskaberne, og at disse ikke alene burde betale dertil, men at de endogsaa som en nødvendig Følge deraf i Grunden burde styre hele Brandvæsenet, Noget, som jeg forøvrigt mener er rigtigt. Skulle Assuranceelskaberne betale, maa de selvfølgelig ogsaa have en væsentlig Indflydelse paa selve Styrelsen. Disse Koster, der yttrede sig i den Retning, blev imidlertid svage og svagere, og tilsidt blev Lovforslaget, jeg tror saa godt som enstemmig, henvist til os; jeg tror ogsaa, at det vilde være upraktisk, ja næsten uigennemførligt at bestemme, at Assuranceelskaberne skulle betale Brandvæsenet og tillige have Styrelsen i sine Hænder. Det vilde kun kunne tænkes, naar der kun var eet Assuranceelskab for hver enkelt By, men dette er som bekendt ikke Tilfældet; altsaa denne Side af Sagen skal jeg lade ligge hen og kun udtale mig i Overensstemmelse med selve Grundprincippet i Loven. Det er naturligt, at Lovforslaget, sammenlignet med en Lov af 1761, maa være et stort Fremstridt, ja næsten noget helt Andet; dette er en Selvfølge, thi i 1761 stod man paa det Standpunkt — og tildeels med Rette — at det var Staten, der skulde